

allemaal in het gat

"Kom jongens, hier kunnen we een pracht van een gat graven. Jullie zullen verrast staan van wat er straks allemaal naar boven komt." "Hu, ik geloof dat ik m'n schop vergeten ben." "En ik heb alleen maar een pioniersschopje bij. Daar begin je hier niets mee. Ik ga alvast wel op die berg zoeken." "Gedver, is het weer zo." "Stil maar Willem, ik heb een schop bij, dat karweitje fiksen we zo. Kom op, daar gaan we." "Ja, allemaal best Frans, maar als ze straks wel willen helpen als wij op de goede laag zitten dan heb ik geen zin om dat te pikken."

"Valt nog tegen, hè Willem, bijna niet door te komen, die laag. Nou zijn we toch al een klein uur bezig en we zitten nog lang niet diep genoeg. Kom mee, gaan we even wat drinken." "Hé Willem en Frans, zijn jullie zo ver, kunnen we gaan verzamelen. Halen jullie het materiaal al?" "Nee Max, we zijn nog lang niet zo ver, maar wat let je. Graaf even verder terwijl wij koffie drinken. Dan lossen wij jou straks weer af. En vraag Peter dan gelijk ook even of hij wil helpen." "Moet er dan nog veel gegraven worden, Frans?" "Nou, nog een metertje schat ik." "Ach Frans, ik denk dat het toch maar beter is dat Max en ik nog even op die hoop blijven verzamelen. Dan kunnen we straks allemaal samen de mooie stukken uit het gat halen. Tot zo".

"Zie je nou wel Frans, kunnen wij de boel weer opknappen. Had ik het je niet gezegd. Maar ik verrek het hoor. Wie het gat graaft krijgt ook de schelpen. Zul je zien straks, als wij op de juiste laag zitten komen niet alleen die twee hard aanrennen, maar ook die vier die daar zachtjes bezig zijn. Nu merk je niets van hen, maar wacht maar, als ze de mooie fossielen ruiken..." "Hup Willem, drink nou maar met smaak je koffie op en snor niet zo. Laat je dag toch niet verpesten door die lui."

"Hé Willem, kijk eens wat een pracht van een aardita! We zijn er, jongen! Kijk eens daar en..o jee, pas op ze zijn bros, dadelijk hak je ze zo aan barrels." "Stil Frans, nu hebben ze door dat we op de juiste hoogte zitten."

"Hé jongens, ik zie dat jullie zo ver zijn. Schuif eens even op dan kan ik er ook bij." "Ja, had je gedacht, eerst niet willen scheppen en dan wel verzamelen." "Niet zo sjagerijzig Willem. Jeetje niet gek zeg. Peter, Péeter, hier moet je wesen. O nu komen die anderen ook." "Dat ziet er aardig uit. Nog wel een plaatsje voor ons? Michiel haal je even een zeef? En breng ook doosjes, watten en plastic zakken mee, wil je?"

"Met z'n achten in zo'n klein gat, dat gaat toch niet. We staan elkaar alleen maar in de weg. Als er nu twee in het gat blijven en de rest gaat op de rand zitten, dan kunnen die twee aan de anderen wel het een en ander aanreiken." "Ja, me neus. En dan wil je zeker voorstellen dat jij een van die twee bent. Je hebt bij het graven niet eens een vinger uitgestoken man!" "Nou en, daarom bied ik nu toch aan wat te doen!" "Bekijk het maar, ik blijf in m'n zelf gegraven gat." "Aan de kant jullie!" "Hè, moet je kijken, zo'n prachtexemplaar, helemaal in gruzels. Daw toch niet zo." "Ja wat wil je zo'n gat is niet geschikt voor acht man. Kijk uit!! je slaat Willem zowat op z'n hoofd met je hamer."

"Regen! Het begint te regenen!" "En niet zo'n beetje. Op die verrekke klat blijft dat nog staan ook." "Even doorwerken, dadelijk kan het niet meer, dan staat er echt teveel water in de put." "Ach joh, het hoeft al niet meer. Met zo'n laag water kun je toch niet verder." "Inderdaad, Kom Willem laten we

er maar mee ophouden." "Ben jij belazerd, daar heb ik niet zo voor gewerkt."
"Nee, het gaat echt niet meer. Twee armzalige fossielen, wat een huit!!"
"Ach Willem, het heeft geen zin om te mokken, daar wordt die put toch niet
droog van. Hou het er maar op dat je op een originele manier je voeten
hebt kunnen wassen."

Concha lutea
